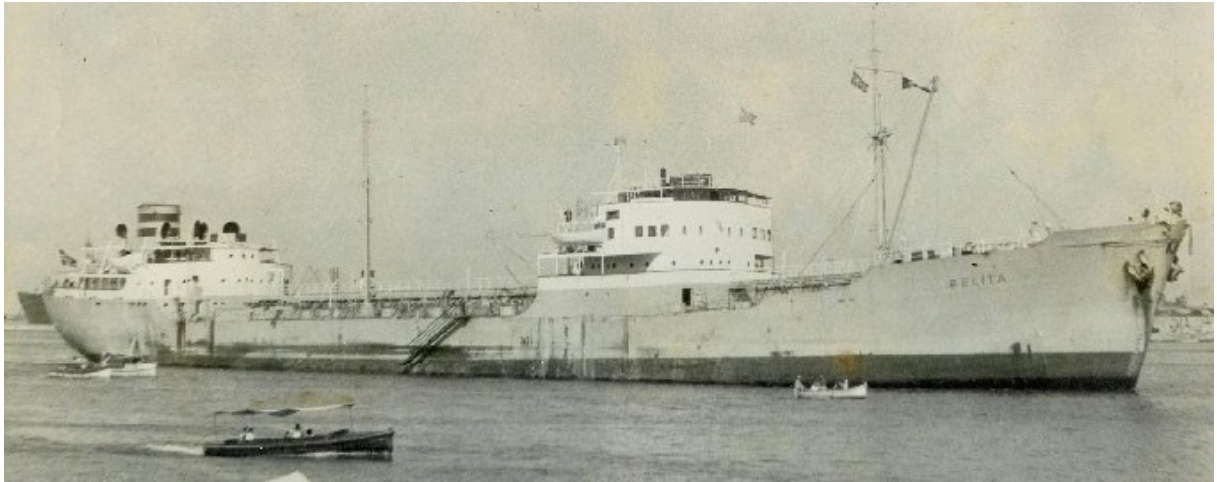

MT BELITA

1948 BELITA, Reidar Rød, Tønsberg

Reiseruten med «Belita» i 1951

Liverpool, UK	22 mai, 1951	Takoradi, Nigeria	28 juli
Punta Cardon, Venezuela	06 juni	Lagos, Nigeria	02 august
Bahia	19 juni	Willemstad, Curacao	18 august
Santos	22 juni	Thameshaven, UK	05 september
Rio de Janeiro	26 juni	Rotterdam	07 september
Bahia	03 juli	Stockholm	12 september
Willemstad, Curacao	14 juli	Malmø	16 september
		Rotterdam	24 september
		Avmønstret	

Så, det er **MT BELITA**! Fikk øye på en lystjakt. Det var det første jeg tenkte da jeg hoppet ut av drosjen i Stanlow. Slik så det ut for meg sammenlignet med de skip jeg har seilt på hittil. Men noe streifet min tankegang. Navngivning av norske fartøy. Hva skal jeg skrive på postkortet til de hjemme?

"Hei mor, jeg er i Grekenland med **NINA**". Eller "Hei far, jeg ligger i Rio med **BELITA**"? Ha-ha. Lurer på hva reaksjonen blir på hjemmefronten. Dessuten ble jeg overrasket da jeg kom ombord i skipet. De hadde enmannslugar ferdig til meg. En fremragende karriere for meg, også på dette hold. **NIEUW AMSTERDAM**, 8 manns lugar. **MEERKERK**, 4 manns lugar. **NINA**, 2 manns lugar og **BELITA**, 1 manns lugar. Fortsetter dette i denne farten finner jeg meg selv i kapteinens salong på Oslofjord.

Men tilbake til realitetene. Min jobb var å holde rent i maskinrommet. Hente noen gamle potetsekker hos kokken, finne en

feiekost og vaske dørker i maskinrommet. Og så, malerarbeid. Men det ble ikke meget rengjøring fra min side. For første gang i mitt liv hadde jeg på følelse at jeg var kommet på rette arbeidsplass. Herregud, her var det rene sirkus. Maskinrom. Alt som beveger seg . Fram og tilbake, opp og ned. Holdt på å stupe da hovedmotoren ble startet første gang! Vi skulle sørover til Punta Cardon, Venezuela. Laste for Bahia, Santos og Rio. Gjemte min Bosh Atlas i kofferten min. Den hadde jeg ikke bruk for lenger. Jeg skulle dit og se for meg selv. Så først, Punta Cardon.

Tankbåter på rekke og rad. En bra plass å være. Her finnes fornøyer rett utefor porten. Sjapper og sjømannsklubb. Bare pass på avgangstiden til skipet. Her går det fort å laste tankbåter. Oljen renner rett ned fra tanker på bakken. Vi fikk en

PUNTA CARDON, VENEZUELA.

last fyringsolje til elektrisitets sentraler i Brasil. Første havn var Bahia (ex. Salvador). Så ble det Santos. Her er det liv i gatene. Masse vis av folk og trafikk. Samba og Cuba Libres. Dette er Brasil. Likedan i Punta Cardon og Rio. Det ble organisert utflukt til Copacabana for oss mannskaper

Fikk ikke være med på turen. Skulle være vikar for messepike. Dessverre. Men fikk meg noen drinker etter kveldsmat på Florida Bar. Men gud i himmelen. En vanvittig trafikk. Passe på når enn krysser gaten, for ikke å bli kjørt ihjel. Vel, tankbåter egner seg ikke for besøk i disse traktene. For kort liggetid. Fra Rio og tilbake igjen og opp Amazon floden for en last ferskvann til Curacao.

En av koloniene mine! Men jeg har savnet noe på denne turen. Jeg har lest mye om Neptun som viser seg når en passerer ekvator. Jeg har ikke sett ham. Ikke ekvator heller. Ingen på brua har sagt ifra at vi var i nærheten. Synd. Så er det Curacao. Et vakkert landskap å se på. Og byen Willemstad. Kunne god tenke meg å bo her. Lasteplassen er Emmastad, litt lenger inn i bukten. Her finnes en bra sjømannsklubb med transport til Willemstad. Har avlagt besøk i et par hollandske klubber i Willemstad. Fikk ikke inntrykk av at de var interessert i en hollandsk maskingutt på en norsk tankbåt. Disse hollendere her er av det overlegene slaget.

WILLEMSTAD, CURACAO

Så, vekk med geografien for øyeblikket. La meg fortelle litt om hvordan det gikk med mine aktiviteter i maskinrommet. Det er alltid en maskinist og motormann på vakt. Har sett på han som gjorde rent smørølje seperator. Spurte om jeg fikk lov til å gjøre denne jobben. Det hadde han ingenting imot selvfølgelig. Slikt begynte mine aktiviteter som "hjelp" motormann. Ha-ha.

Etter noen uker fikk jeg lov å fylle på lubricatorene på hovedmotoren, fyre opp kjele og rengjøre filtere. Lærte å starte kompressorer for å holde lufttrykket. Ved

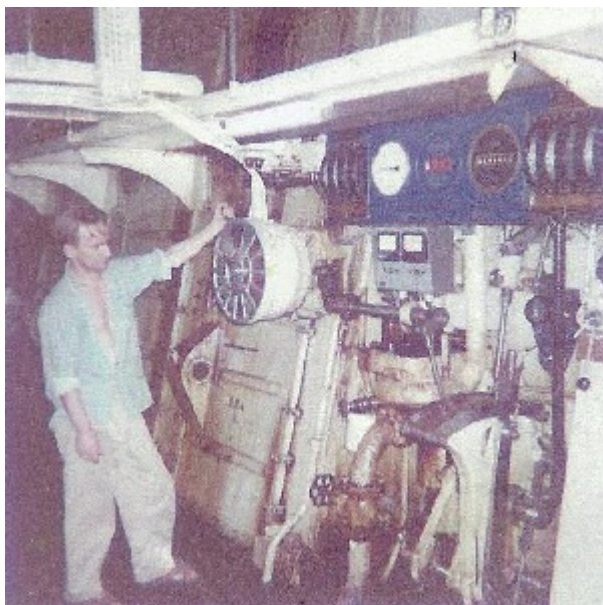
manøvrering tok jeg meg av telegrafene og skrev manøvere i manøverboken. På en måned lærte jeg mer enn i hele mitt foregående liv! Kort sagt, jeg trivdes bra. Og jeg fikk hjelp av maskinistene. De likte min innsats for å holde skuten i fart.

Men, vi seiler videre. Fikk last for Takoradi og Lagos i Vest Africa. Hva er det sjøfolk holder på med i sjøen, på fritiden. De spiller kort. Spar dame, casino og poker. Men maskingutt hyre rekker ikke til å delta i poker.

Jan på fyrdørken

Dessverre. Jeg har aldri hatt noen problemer med å fylle fritiden. Leste alt jeg kom over. Bøker i skipets bibliotek. Aviser vi fikk ombord i fremmede havner etc etc. Men, en gang iblandt skjer det noe utenom det vanlige. Vi hold på med middags kaffe, da en av guttene oppdaget en kakkerlak på veggen i messe. Ingen bevegelse i beistet. Begynte å lure på hvor han skulle hen. Opp eller ned.

Jan er klar ved maskintelegrafan

Det ble veddemål. Ikke til å tro! Det ble mange kartonger sigaretter som skiftet eier i neste halv time. Husker ikke hvordan det sluttet. Men det var en velkommen avveksling i tilværelsen. Vi fortsetter. Takoradi først. Ikke noen havn å gå på land alene. Kjeitringer, halliker og boms står og venter utenfor porten for å ta imot sjøfolkene. Til helvete med dem Saken er å finne en sjappe og få en kald øl etter to uker i sjøen. Sikkert

når temperaturen er 40 grader. Neste havn ble Lagos i Nigeria. Her var det enda verre. Ble fortøyet et stykke oppover elven. Hadde ikke lyst å reise til byen. Tok meg en spasertur langs elvebredden. Da hørte jeg noen som ropte på meg. Fikk øye på noen kullsvarte piker bakom et gjerde. De ma ha vært i 15 års alder. Det viste seg å være et slags kloster. Barn, uten far og mor. De hadde bodd der hele sitt liv. Prøvde å snakke med dem. De spurte hvor jeg kom ifra. Holland sa jeg. Ingen reaksjon. Kunne ha sagt Santiago eller Vladivostok. Verden var for stor for disse stakers pikene. Syntes likevel at det var trist å ha dette gjerde mellom oss. Vel, lovte dem at jeg skulle ha med noen presanger til dem når jeg kom tilbake fra Amerika. Vel, dette var mitt eventyr i Vest Afrika.

MONKEY BUSINESS!

Så ble det avgang Lagos. Skulle tilbake til Curacao igjen. Tro meg eller ei. Også denne gang skjedde det noe som ingen hadde regnet med. Etter en dag i sjøen fikk vi øye på to apekatter (monkeys!). Ingen anelse om hvor de kom fra. Kan vanskelig tenke meg at de hadde tatt seg en spasertur om bord! Antagelig noen som hadde smuglet dem ombord om natten. Har aldri fått greie på hvem som var ansvarlig for dette her. Men det var morsomt til å begynne med.

Den største var ca.50 cm. De minste ca 30 cm. De holdt oss med selskap på båtdekk og i messen etc. Men det gikk hardt ut over frukt forsyning ombord. Bananer, tomater og så videre. De likte å leke med puter og madrasser. Vi ble nødt til å låse lugarene for ikke å få besøk av en villstyring.

Ankomst Curacao, Bullembay 18 August. Skulle laste for Thameshaven. Bare bra å komme seg vekk fra tropeklimaet. Det gikk bare på Lime Juice og salttabletter. I Bullembay kom det en polis inn i messen. De minste apene ble skremt og hoppet rett i fjeset hans. Det var antagelig det siste han gjorde. Beistet ble tatt i land.

Bullembay var en bra plass å være for oss sjøfolk. Her fantes en fin badestrand med nettverk rundt omkring mot hai. Har hatt noen koselige timer her. Etter ferdig lasting, videre mot Thameshaven. Ut i Atlanteren fikk vi for første gang dårlig vær. Ble nødt til å låse inn denne apekatten. Men etter en ukes tid var han sporløst forsvunnet. Aldri fått greie på hvem som var ansvarlig for dette mysteriet. Men det var fint å få noe sjøvann på skuten.

Ankomst Thameshaven 5 september. Her er det ingenting å ta seg til. Ta en pils utenfor porten. That's it! Men vi fikk ordre for Rotterdam etter utlossing. Dessverre forsent å si opp kontrakten min. Det skal gjøres 7 dager i forveien. Hyggelig møte med familien etter 9 måneders fravær. Vi skulle laste for Stockholm og Malmø. Vel, jeg ville ikke ha mistet denne turen. Skjærgården og innseiling til Stockholm er vært å se på. Ingen mulighet til å se på byen. For kort liggetid. Inn til Limhamn, oljehavn til Malmø. Her fikk vi mer tid å se oss om. Tok meg en fridag på land. Vi var fortøyet like i nærheten av en park. Et vakkert sted for avslapning. Fin utsikt over havneområdet. Ble hilst av en gammel gubbe, hallo. Kom i snakk med ham Kan si at vi hadde en lang fin samtale. Han spurte hvor vi kom fra. Han hadde vært med på å bygge **BELITA** ved Kockums. Ble invitert med hjem til hans hjem i Malmø. Sønnen hans jobbet fremdeles på Kockums, som kontormann. Vi hadde det fint med kaffe og kaker etc.

Vanskelig å ta avskjed med denne pensjonisten. Jeg fikk et tips om å søke jobb på verkstedet. Ikke på tale naturligvis, jeg skal ikke bygge skip, men seile dem! Lovte å sende postkort fra fremmede havner og **BELITA**. Slik sier man bestandig, men det kommer ikke noe ut av det, jeg vet det av erfaring. Det begynner allerede når enn er ferdig med

Dekksvask. Fast cleaning!!

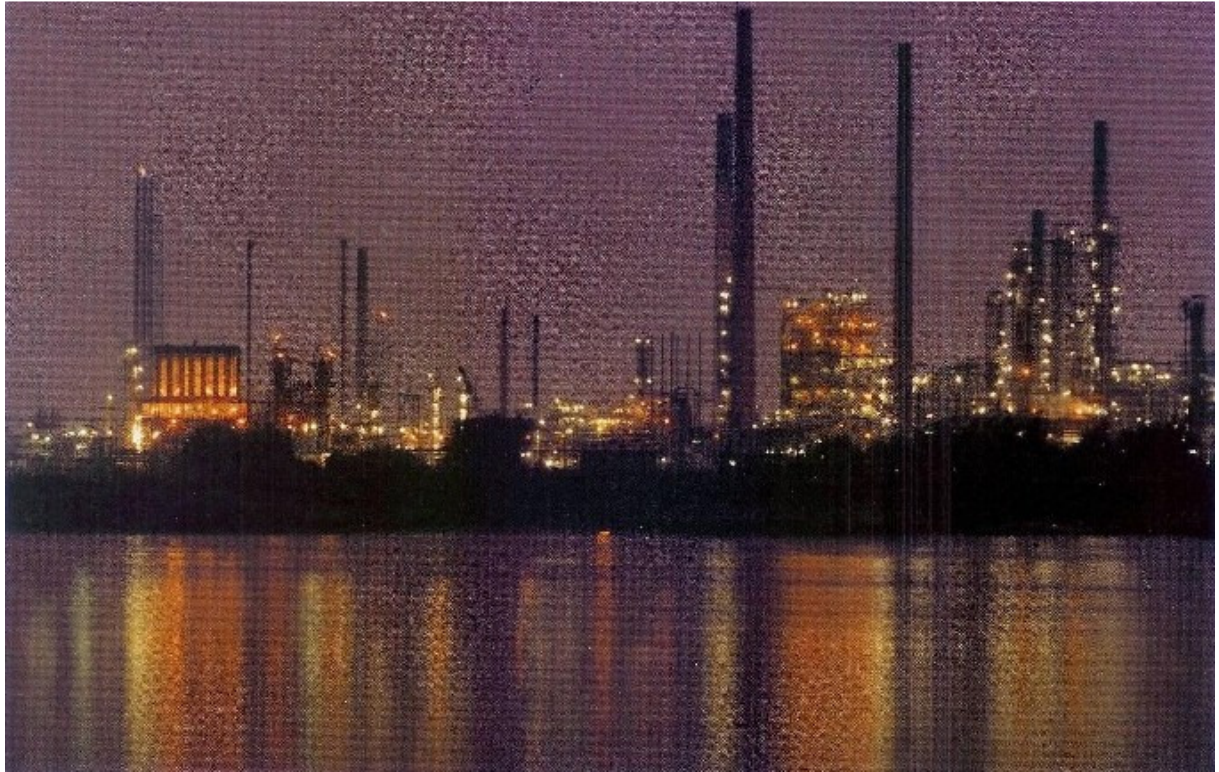
STOCKHOLM

Stockholms skjærgård

militærtjenesten, "skal holde kontakt". Aldri sett noen av disse soldatene igjen. Ikke disse negerjentene i Afrika heller, og i Malmø har jeg ikke vært siden. Det kommer av at vi sjøfolk alltid ser framover. Det som har hendt i forveien. er glemt med det samme vi hører navnet på neste havn. Det ble for **BELITA's** vedkommende Rotterdam igjen. Nå fikk jeg anledning til å si

opp kontrakten min. En del av mannskapet ble skiftet ut i Malmø allerede. Så ikke ut som om det kunne bli opprykk til smører.

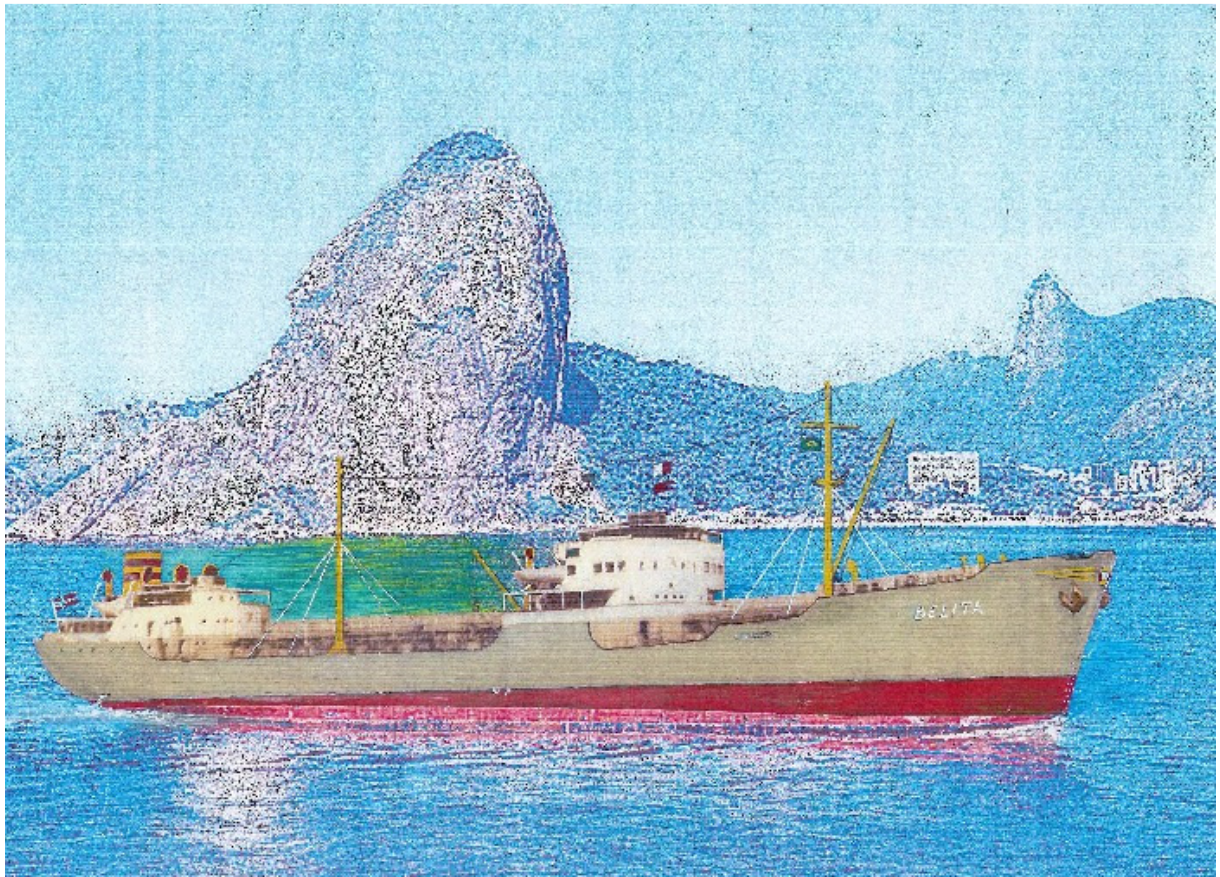
PERNIS

HOME SWEET HOME!

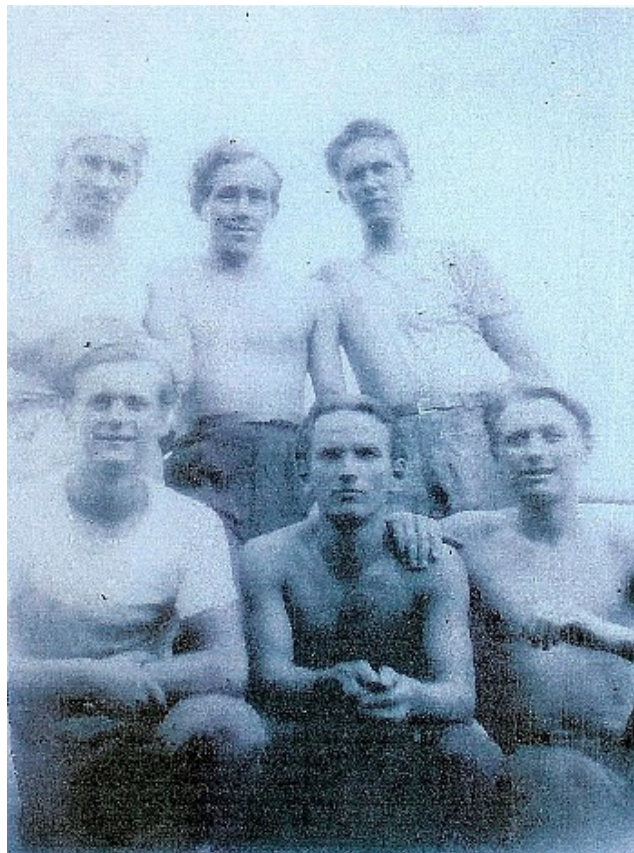
Ankom Rotterdam 24 september midt på natten. Hadde tatt oppstilling ved rekken og så på mitt fedrelandet. Et vakkert syn. En førstereisgutt holdt meg med selskap. Han spurte hvor disse pålene var hen. Påler? Ja, jeg har lært på skolen at hus i Holland var bygget på påler. Ha-ha! .Jeg fortalte ham at disse pålene ble rammet langt ned i jorden. Oh!?

Vel, jeg var hjemme igjen. Ta meg en hvil.

BELITA etter maleri av JAN

Bilde fra BELITA i 1951. JAN i midten foran. Er det noen som kjenner seg igjen?